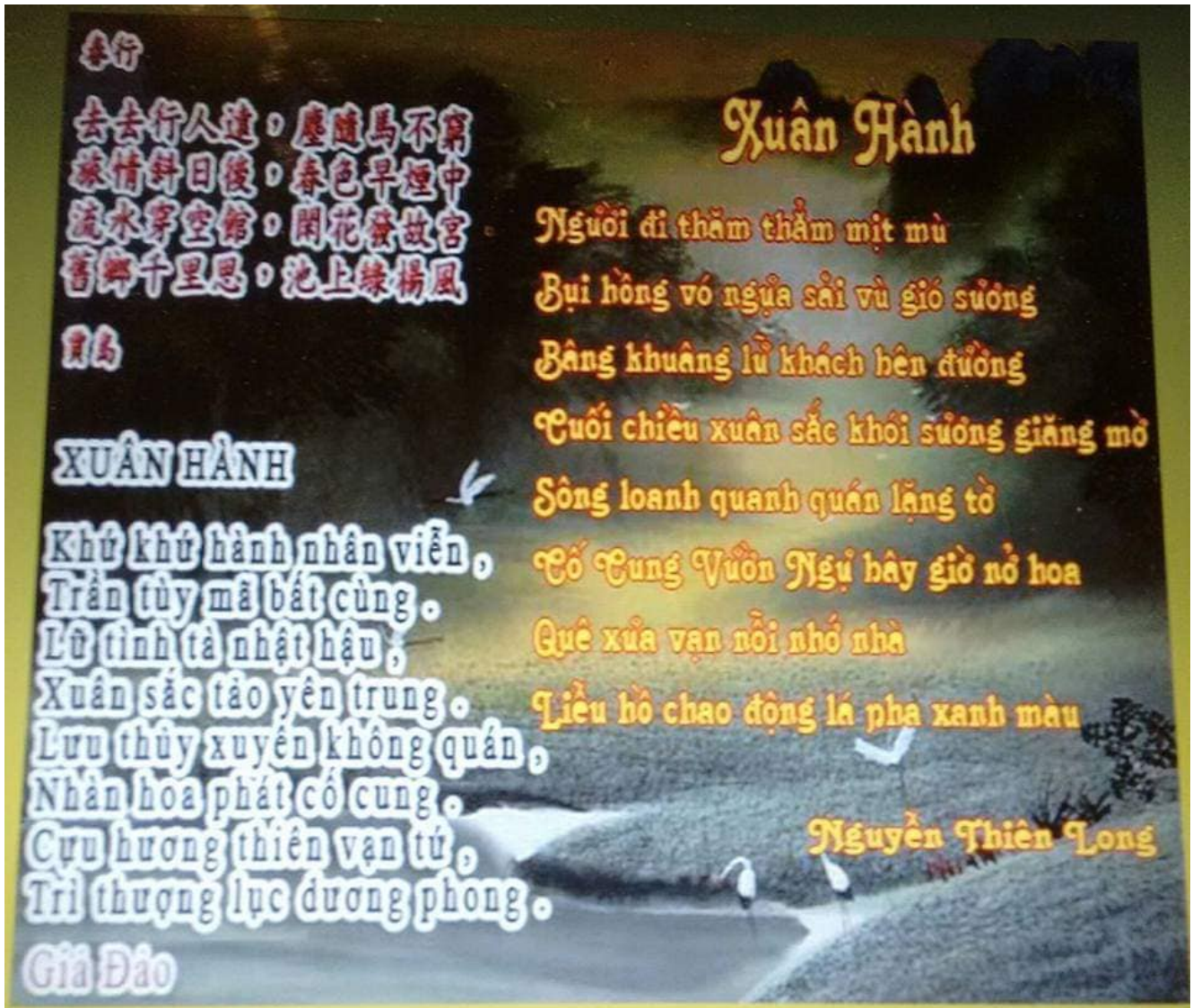

BÀI THƠ XUÂN HÀNH VÀ CÁC BÀI HỌA

XUÂN HÀNH

Khứ khứ hành nhân vi□n,

Tr□n tùy mã b□t cùng.

Lữ tình tà nhật hậu,

Xuân s□c t□o yên trung.

Lưu thu□ xuyên không quán,

Nhàn hoa phát c□ cung.

Cựu hương thiên lý tứ,
Trì thượng lục dương phong.

GI Ớ Đ ỚO (779-843 AD)

XUÂN HÀNH

Người đi thăm th ắm mịt mù,
Bụi h ồng vó ngựa s ỏi vù gió sương.
Bâng khuâng lữ khách bên đường,
Cu ối chi ếu xuân s ỏi khói sương giăng mờ.
Sông loanh quanh quán vắng thờ.
C ố cung vườn ngự bấy giờ n ọ hoa.
Quê xưa vạn lý nhớ nhà,
Li ếu h ọ chao động lá pha th ắm màu !

NGUY ỚN THIÊN LONG

(dịch " Xuân Hành " c ủa thi gia Gi Ớ Đ Ớo (779-843 AD))

(Bài dịch c ủa th ầy Phạm Kh ắc Trí, th ầy dạy môn Hán Văn trường Trung Học Phan Thanh Gi Ớn & Đoàn Thị Đi ể m C ố n Thơ, và các bài họa c ủa Tr ể m Vân, Ngô Ph ố, Nguy Ớn Phan Ngọc An, Nguyên Nhung và Lê Hữu Uy).

Bài dịch bài thơ Xuân Hành do th ầy PKT

XUÂN HÀNH

Ra đi r ỏi đi mãi,
Ngựa quen bụi đường xa!

Chiều đông sâu lữ thứ,
Sương xuân buông nhạt nhòa.
Quán vắng buồn soi nước,
Tình ai theo hoa trôi.
Quê xưa giờ xa quá,
Gió liễu hay chơi vơi ...

(Họa lại theo ý bài thơ Xuân Hành của thầy PKT)

XUÂN HÀNH

Ra đi vó ngựa bụi mù,
Tình quê đeo đòng vân du bước đời.
Xuân sâu đẫm giọt sương rơi,
Quạnh hiu quán vắng trăng soi sóng buồn.
Tình ai theo ngọn gió vương,
Quê xa vơi vợi nhớ thương từng giờ.
Tiếng chim ngui hót ngân nga,
Nghe nghiêng cành liễu bên hay chơi vơi

Trầm Vân

ĐĂNG TRÌNH

Người đi đi biệt biệt,
Bặt tận bụi rong cương.
Tình khách theo chiều xuống,
Cảnh xuân tựa mờ sương.

Quán vầng buồm soi nước,
Hoa lòng trôi vãn vương.
Nghìn trùng xa cớ lý,
Gió gợn sầu liêu dương.

Ngô Ph

HIU QUẠNH

Một bước ra đi chông hện v
Dặm trường gió bụi tha yên cương
Tha hương áo nảo hoàn hôn đ
L ch sương rơi th m bụi đường
Hiu quạnh trăng vờn soi bóng nước
Hững hờ tin nhận bi t tìm đâu
C hương ngàn dặm mờ sông núi
L t ph t h thu cánh li u s u

Nguyễn Phan Ngọc An

RA ĐI

(Họa theo ý bài thơ Xuân Hành của thầy PKT)

Một lần đi, bi t bao giờ tr lại,
Bụi đường in dấu ngựa mịt mù xa.
Chi u d n buông từng chi u s u lữ thứ,
Mà quanh ta là sương ph nhạt nhòa.
Dừng chân mỗi, quán chi u soi bóng nước,

Có mảnh tình ai gởi cánh hoa trôi,
Quê nhà ơi! Giờ đây xa vời vợi,
Gió thổi dài trong dáng liễu chơi vơi ...

Nguyễn Nhung

NGƯỜI V

(Bài họa và đổi ý với bài thơ Ra Đi của Nguyễn Nhung)

Một lần đi, ước hẹn ngày trở lại,
Mà người vò đầu bạc sóng trùng dương.
Mặt phù sa mịn mờ chiều sương lạnh,
Dáng xuân vò uồn khách tha hương.
Bên quán khuya, trăng tà soi bóng nước,
Hoa lục bình trôi nổi mảnh tình ai.
Dòng sông ơi! Chứa chan sầu hiu quạnh,
Buồn đông đưa cảnh thây liễu chơi vơi!

Lê Hữu Uy

—
You received this message because you are subscribed to the Google Groups "Van Tho Lac Viet" group.
To unsubscribe from this group and stop receiving emails from it, send an email to van-tho-lac-viet+unsubscribe@googlegroups.com.
To view this discussion on the web visit <https://groups.google.com/d/msgid/van-tho-lac-viet/1790669897.719673.1614359206849%40mail.yahoo.com>.

'Vinh Do' via Van Tho Lac Viet	Sat, Feb 27, 7:25 AM (9 days ago)	
to Tony, Van, Hoang		

Xi gửi bài dịch

XUÂN HÀNH

Khứ khứ hành nhân viển,
Trên tùy mã bứt cùng.
Lữ tình tà nhật hậu,
Xuân sắc tảo yên trung.
Lưu thu xuyên không quán,
Nhàn hoa phát cội cung.
Cự hương thiên lý tứ,
Trì thượng lục dương phong.

Tác giả: Giò Đeo (779-843)]*]

BÀI DỊCH

ĐI CHƠI XUÂN

Người đi, đi đã xa nhà
Bụi đường vó ngựa cuốn xa chông tường.
Chiều buông lữ khách hoài hương,
Sắc xuân hoa cỏ khói sương êm đềm.
Bên dòng nước, quán vắng im,
Cung xưa hoa nở đua chen khắp vùng,
Quê xưa ngàn dặm nhớ nhung,
Liều xanh cột gió bên dòng hẻm, ao.

Đỗ Quang Vinh dịch thơ